

rund Gaand, aldeles ud over, hvad man før har givet. Der har aldrig eksisteret noget Høireministerium før eller noget Høireflertal i Finanssubvalget før, som har været saa rundhaandet paa mange af disse Omraader, som man nu er. Gjør denne Sammenligning, og jeg haaber, at Alle ville med den stærkeste Betoning kræve, at der gjøres Skjel ogsaa nedad for at faae Grundvolden for vor Oplysning og Folkeliv lagt saa sikker som mulig.

Lüttichau: Jeg vil i Anledning af det Tilskud, som er blevet optaget til den historiske Samling i Randers til Erhvervelse af nye Lokaler, 500 Kr., tillade mig at udtale min Tak til Udvalget og til den høitærede Minister; men der er jo til denne Bevilling knyttet en Betingelse, nemlig Opretholdelsen af den gamle Latinskolebygning, og i Anledning af denne Betingelse vil jeg tillade mig at fremkomme med nogle faa Ytringer. Der har nemlig i tidligere Aar været en Bestræbelse, som var stærkt oppe, ikke blot, hvad der jo følger af sig selv, hos Bestyrelsen af denne historiske Samling, men ogsaa hos mange ansete Mænd i Randers, og denne Bestræbelse gik ud paa, at man skulde bevare den gamle Bygning, som før har baaet Navn af Helligaandsbygningen, og som har været brugt til Latinskole i særdeles mange Aar, indtil den nye Latinskole blev bygget. Disse Bestræbelser lykkedes imidlertid ikke. Der blev udgivet et lille Skrift med Tegninger, og Sagen blev gjort populær i saa vide Kredse som muligt; men Sagen strandede paa Nødvendigheden af at opnaa en meget stor Sum til Restauration af Bygningen, nemlig 30,000 Kr., og skjøndt som sagt Mange vare velstemte derfor og mange af Autoriteterne ogsaa dengang holdt paa Bygningen, lykkedes det dog ikke at faae Noget samlet, som var flækkeligt og tilstrækkeligt nok til Bygningens Opretholdelse. Nu er det saa, at ikke alene den historiske Samling bor til Huse i Helligaandsbygningen, men her findes ogsaa Lokaler for den tekniske Skole i Randers, og begge disse Institutioner finde det i lige Grad trangt at bo der indenfor de gamle Mure. Der er ikke længere der Plads og Leilighed for dem, og de maa enten fortrænge hinanden eller have ny Plads; og Bevægelsen er nu gaaet i den Retning, at der skulde bygges en overordentlig stor teknisk Skolebygning i Randers som i mange andre Byer, og der skulde den historiske Samling ogsaa have Plads; dertil ønskede man nu denne Bevilling i Henhold til Overenskomst mellem begge disse Institutioner og Byraadet. Man havde i Randers

ventet Sagen angaaende den tekniske Skole og en Bygning til den saaledes fremmet, at der gennem Ministeriet og navnlig gennem den høitærede Indenrigsminister kunde være fremkommet Forslag paa Finansloven til 2den eller i ethvert Tilfælde til 3die Behandling, og jeg har ogsaa svævet i den Bidsfarelse, at Sligt vilde kunne ske. Jeg indrømmer nu, at det var overordentlig sent at komme med en saadan Forordning af ikke ganske ubetydelig Karakter til 3die Behandling, men jeg har dog troet det muligt, at det kunde ske. Men i Dag har jeg erfaret, at Sagen endnu staar paa Korrespondance og betragtes som utilstrækkelig oplyst og umoden, samt at den høitærede Minister ikke vil fremkomme med Forslag til 3die Behandling om denne tekniske Skole. Jeg vil derfor nu blot tillade mig at henstille til den høitærede Minister og til Finanssubvalget, at de ville beholde hele denne Bevilling i venlig Grindring, da den saa vil komme frem næste Aar under en anden Skikkelse. Man vil saa kunne overveje, om man fremdeles vil knytte denne Betingelse om den nævnte gamle Bygnings Bevarelse dertil, eller om man kan frafalde den. Det er blot denne Henstilling, jeg vil gjøre, idet jeg vel indser, at da det erede Udvalg og den høitærede Minister ere enige, er der i Aar ikke Noget at gjøre.

Clausager: Jeg haaber, Thinget vil undskylde mig, at jeg et Diebstik vender tilbage til en Sag, som er omtalt af et Par erede Medlemmer, nemlig Vædringsforslag under Nr. 56, som angaar Tilskud til Opførelse af en Kirke i den østlige Del af Nøgø Sogn. Forøvrigt har jeg ikke noget Videre at tilføie til det, som derom i Gaar blev fremført af et Par erede Medlemmer; men det turde dog maaske ikke være overflødigt ogsaa at tilføie min Umødning til de Herrers om, at det erede Finanssubvalg i Forbindelse med den erede Kirke- og Undervisningsminister vil tage denne Sag under velvillig Overveielse til 3die Behandling. Det forekommer mig, at naar, som det synes, Parterne i det Hele taget ere enige om, at der er stor Trang til en saadan Kirkebygningens Opførelse, og Beboerne desuden i disse spredte Egne have meget langt til deres nuværende Kirkebygning, der overhovedet er for lille i Forhold til Sognets Folketal, saa bør man ikke vedblive at strides om, hvorfra Midlerne skulle tages. Finansudvalgets Flertal mener, at Tilskudet skulde udredes af Stiftsmidlerne, hvorimod Ministeren antager, at de helst burde tages af Statskassen. Denne Strid, mener jeg, bør